

Invenalta prin
Decizia Civila 239/2006.

DOSAR Nr.397/C+C/2005

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VRANCEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr.47

Ședința publică de la 27 martie 2006

PREȘEDINTE : Mariela Dibuc, judecător

GREFIER : Cornelia Stîna

Pe rol fiind pronunțarea asupra contestației formulată de contestatoarea S.C. [REDACTED] SRL, cu sediul în municipiul Focșani, Str. [REDACTED] județul Vrancea, în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vrancea, pentru anularea în parte a Deciziei nr.19/25.04.2004, anularea deciziei de impunere nr.191/S1/25.02.2005 și a Raportului de inspecție fiscală din 23.02.2005, potrivit legii contenciosului administrativ.

Dezbaterile orale asupra cauzei au avut loc în ședința publică de la 21 martie 2006, note consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta și când tribunalul, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru 24 martie 2006 și apoi pentru astăzi, 27 martie 2006, când ;

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față;

Prin acțiunea înregistrată la nr.397/C+C/2005, contestatoarea S.C. [REDACTED] S.R.L.Focșani a solicitat, în contradictoriu cu D.G.F.P.Vrancea, în temeiul art.187 al.2 Cod pr.fiscală, pe calea contenciosului administrativ, anularea în parte a Deciziei nr.19 din 25.04.2005, anularea Deciziei de impunere nr.191 din 25.02.2005 și a Raportului de inspecție fiscală din 23.02.2005, ca fiind nelegale și nefemeinice.

În motivarea contestației a arătat că, prin Decizia nr.19/25.04.2005, s-a admis în parte pentru suma de [REDACTED] lei(ROL), contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.191/S1/25.02.2005 și a Raportului de Inspecție fiscală din 23.02.2005, fiind respinsă contestația în ceea ce privește suma de [REDACTED] lei reprezentând impozit pe profit și accesorii la acesta, TVA și accesorii, impozit pe veniturile microîntreprinderilor și impozit pe dividende. S-a considerat că organul de inspecție fiscală a schimbat baza de impozitare, reținând altă bază de impozitare, stabilită suplimentar, prin luarea în calcul a unor cheltuieli care nu ar fi deductibile din punct de vedere fiscal.

Prin întâmpinare, intimata D.G.F.P.vrancea a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea deciziilor emise de D.G.F.P.Vrancea ca temeinice și legale.

Au fost depuse actele la care s-a făcut referire în contestație și întâmpinare.

În cauză a fost efectuată o expertiză contabilă, la solicitarea contestatoarei, având ca obiectiv stabilirea realității obligațiilor suplimentare de plată reținute prin Raportul de inspecție fiscală din 23.02.2005.

Prin raportul de expertiză contabilă efectuată în cauză (p.84) s-a concluzionat că, din totalul obligațiilor fiscale stabilite la control, reclamanta datorează suma de [REDACTED] lei(ROL), constând în :

- T.V.A. - [REDACTED] lei(ROL);
- dobânzi T.V.A.- [REDACTED] lei(ROL);
- penalități T.V.A.- [REDACTED] lei(ROL);
- impozit pe veniturile din salarii - [REDACTED] lei(ROL);
- dobânzi impozit salarii - [REDACTED] lei(ROL);
- penalități pentru impozit salarii - [REDACTED] lei(ROL).

Pentru a ajunge la această concluzie, expertiza a reținut că organul de control a calculat în mod nejustificat suma de [REDACTED] lei(ROL), cu care s-a mărit baza de impozitare, considerându-se că nu au fost înregistrate venituri reprezentând penalități pentru nejustificarea sau restituirea cu întârziere a unor sume de bani ridicate cu titlu de avansuri spre decontare, astfel încât nu sunt datorate obligațiile fiscale suplimentare în sumă de [REDACTED] lei, reprezentând impozit pe profit și impozit pe veniturile microîntreprinderilor, cu a ccesoriile aferente.

Cu privire la impozitul pe dividende în sumă de [REDACTED] lei(ROL)s-a arătat că ea a fost trecută din eroare în decizia de impunere fiscală, atât timp cât raportul de inspecție fiscală menționează că suma nu este o obligație fiscală suplimentară.

Prin obiecțiunile formulate la raportul de expertiză, intimata D.G.F.P.Vrancea a considerat că în mod eronat expertul a reținut că prevederile art.38 din Decretul nr.209/1976 sunt căzute în desuetudine, acestea fiind în vigoare și de strictă aplicare în cauză.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport cu dispozițiile legale incidente în cauză, instanța reține următoarele :

-Atât organele de control cât și expertiza efectuată în cauză au stabilit faptul că S.C. [REDACTED] S.R.L.Focșani datorează suma de [REDACTED] lei(ROL) reprezentând T.V.A. în sumă de [REDACTED] lei(ROL) și accesorii, precum și [REDACTED] lei(ROL) impozit pe veniturile din salarii, cu accesorii.

Instanța reține că organul de control a stabilit în mod legal că societatea a exercitat necuvenit dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de [REDACTED] lei aferentă achizițiilor de materiale cu bonuri fiscale, altele decât combustibili, fiind încălcate prevederile pct.10.6 lit.g din

H.G.nr.401/2000, art.24 alin.1 din Legea nr.345/2002, art.145 alin.8 lit.a din Legea nr.571/2003 și art.19 lit.b din O.U.G.nr.17/2002, astfel încât sunt datorate și dobânzile aferente, în sumă de [REDACTED] lei și penalități în sumă de [REDACTED] lei.

De asemenea, a fost legal calculat impozit suplimentar pe venituri din salarii în sumă de [REDACTED] lei(ROL), dobânzi impozit pe salarii în sumă de [REDACTED] lei(ROL), având în vedere că societatea a acordat unor salariați deduceri suplimentare, fără prezentarea unor documente justificative valabile în perioada în care au fost acordate deducerile, fiind încălcate prevederile art.12, 25 și 26 alin.1 din O.G.nr.7/2001 și H.G.nr.54/2003, aplicabile la data acordării deducerilor.

Cu privire la suma de [REDACTED] lei, se reține că nu este o obligație fiscală suplimentară, acest impozit pe dividende fiind virat în plus pentru exercițiile financiare ale anilor 2002 și 2003, astfel cum apare menționat și în raportul de inspecție fiscală (fila 33), suma fiind trecută din eroare în dispozitivul Deciziei nr.19/25.04.2005.

-Cu privire la suma totală de [REDACTED] lei(ROL) compusă din impozit pe profit în sumă de [REDACTED] lei(ROL), la care se adaugă dobânzi și penalități aferente, precum și impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de [REDACTED] lei(ROL) cu dobânzi și penalități aferente, calculate de organul de control prin suplimentarea bazei de calcul cu sumele care ar fi trebuit calculate cu titlu de penalități conform art.29 din Decretul nr.209/1976 asupra sumelor reprezentând avansuri decontate cu întârziere sau nejustificate, instanța reține următoarele :

În calcularea acestor obligații fiscale, organul de control a reținut ca fiind incidente dispozițiile art.38 din Decretul nr.209/1976 pentru aprobarea Regulamentului operațiilor de casă ale unităților socialiste, potrivit căruia "titularii de avans care nu depun în termen decontările pentru justificarea avansurilor, împreună cu documentele justificative, sau nu restituie în termen sumele rămase necheltuite, vor plăti o penalizare de 0,5% asupra avansului primit sau asupra sumelor nerestituite în termen, după caz, pentru fiecare zi de întârziere", cu justificarea că Decretul nr.209/1976 apare menționat în Anexa nr.4 de la legea bugetului de stat începând cu anul 1997, la partea încasări din alte surse și, în interpretarea organelor de control, sintagma de unități socialiste fiind depășită, prin unități socialiste se înțeleg în prezent și agenții economici constituiți în baza Legii nr.51/1991 privind societățile comerciale.

Prin motivarea contestației, [REDACTED] a susținut că statul și societățile comerciale, ca subiecte de drept, nu sunt în raporturi juridice din care să decurgă drepturi și obligații referitoare la problematica "avansurilor de trezorerie", această problemă privind modul de administrare și gestionare a capitalurilor proprii, este o problemă de conducere a societății comerciale. S-a mai arătat că prevederile Decretului nr.209/1976 privind Regulamentul operațiilor de casă ale unităților socialiste, menite să

reglementeze modul în care statul socialist urmărea ca resursele financiare cu care finanța activitatea economică a unităților socialiste de stat să fie bine gospodărite, nu se pot aplica în domeniul resurselor financiare ale societăților cu capital privat, care nu au obligația să justifice statului modul de utilizare a fondurilor sale, sub aspectul invoțat la control, patrimoniul societăților comerciale fiind gestionat de administrator potrivit Legii nr.31/1990 și actului constitutiv al societății comerciale.

Punctul de vedere al experților desemnați în cauză a fost în sensul că, din punct de vedere economic, prevederile Decretului nr.209/1976, sunt căzute în desuetudine neputând fi aplicate pentru societățile comerciale organizate potrivit Legii nr.31/1990, acestea neputând fi subiecte de drept care să aibă drepturi și obligații în baza acestui act normativ. S-a subliniat faptul că, fără drepturi și obligații între cei doi parteneri, societățile comerciale cu capital privat, pe de o parte și stat, pe de altă parte, cu privire la modul cum acestea înțeleg să își utilizeze banii de care dispun, nu se poate vorbi de consecințe fiscale, generate de aplicarea penalităților de întârziere, conform Decretului nr.209/1976.

Modul de interpretare și aplicare a legii fiind de competența instanțelor de judecată, instanța constată că este competentă să se pronunțe asupra modului de aplicare a prevederilor Decretului nr.209/1976.

Se reține faptul că, la data emiterii Decretului Consiliului de Stat nr.209/1976 pentru aprobarea Regulamentului operațiilor de casă ale unităților socialiste, scopul acestui act normativ era să instituie reguli stricte de utilizarea fondurilor statului, administrate de către unitățile socialiste de stat.

Discuția comportată de acest act normativ, rămas în vigoare și nemodificat explicit după apariția Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale este aceea dacă aceste dispoziții normative corespund și se mai pot aplica în contextul noii realități economice, legislative și sociale contemporane, în speță, dacă ele se pot aplica atât cu privire la cheluirea banilor publici cât și ai celor privați.

Prin punctul de vedere al Ministerului Finanțelor trimis Curții Constituționale prin adresa nr.3700/25.11.1999, astfel cum apare menționat în Decizia Curții Constituționale nr.13 din 25.01.2000, acesta opinează că prevederile Decretului Consiliului de Stat nr.209/1976 sunt aplicabile începând cu anul 1997 numai instituțiilor publice, prin menționarea în anexa nr.4 la legile bugetare anuale a Decretului nr.209/1976 ca bază legală pentru capitolul încasări și alte surse, cu specificația "valabil numai pentru instituțiile publice".

Faptul că ulterior, prin adresa nr.267393/25.02.2003 (fila 66) Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală de Politică și Legislație Fiscală, a comunicat D.G.F.P. Vrănceanu faptul că apreciază că decretul în cauză se aplică tuturor persoanelor juridice, cu menținerea că sintagma "unități socialiste" fiind depășită de noile realități, urmează ca prin unități socialiste să se

înțelegă agenți economici este lipsit de relevanță, fiind un punct de vedere în contradicție chiar cu ordinea Ministerului Finanțelor emise ulterior, care nu au mai menționat acest act normativ ca având aplicabilitate decât pentru entitățile publice.

Astfel, Decretul nr.209/1976 este menționat în Ordinul M.F.nr.522 din 16.04.2003 pentru aprobarea Normelor Metodologice generale referitoare la exercitarea controlului financiar preventiv, în care se menționează obligațiile conducătorilor instituțiilor publice privind respectarea condițiilor de legalitate în utilizarea creditelor bugetare cât și în Ordinul M.F.nr.946/4.07.2005 pentru aprobarea codului controlului intern la entitățile publice.

Instanța reține că justificarea sumelor acordate cu titlu de avansuri în cadrul societăților comerciale exced cadrului controlului efectuat de Ministerul Finanțelor, fiind o problemă privind eficiența utilizării fondurilor acestora, care se analizează în cadrul analizei managementului societății, de către organele abilitate potrivit prevederilor Legii societăților comerciale nr.31/1990.

În aceste condiții, prevederile Decretului nr.209/1976 își mai găsesc aplicare doar în cazul entităților publice, devenind caduce în cazul societăților comerciale constituite conform prevederilor Legii nr.31/1990 și, astfel, nu pot fi calculate penalități conform art.38 din Decretul nr.209/1976 în cazul societăților comerciale.

Intrucât nu există obligația legală a calculării unor penalități pentru nejustificarea în termen a unor avansuri spre decontare, în mod corelativ, nu se poate susține că aceste penalități ar fi constituit venituri pentru societatea comercială, pentru care ar datora statului impozit pe profit aferent perioadei 1.12.1999-30.09.2004, respectiv impozit pe veniturile microîntreprinderilor pentru perioada cu acest regim de impozitare, astfel încât contestatoarea nu datorează suma de [REDACTED] stabilită prin raportul de control și decizia de impunere.

Pentru aceste considerente, instanța urmează să admită în parte contestația formulată de S.C. [REDACTED] S.R.L. Hoșani și să anuleze în parte Decizia nr.19/25.04.2005 și Decizia de impunere nr.191/2005 dată de D.G.F.P.Vrancea în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 23.02.2005, menținându-le pentru suma de [REDACTED] din care :

- [REDACTED] lei(ROL) – T.V.A. ;
- [REDACTED] lei(ROL) – dobânzi T.V.A. ;
- [REDACTED] lei(ROL) – penalități T.V.A. ;
- [REDACTED] lei(ROL) – impozit pe veniturile din salarii ;
- [REDACTED] lei(ROL) – dobânzi impozit salarii ;
- [REDACTED] lei(ROL) penalități impozit salarii.

Instanța reține că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată.
Văzând cererea legal timbrată;

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte contestația formulată de contestatoarea S.C. [REDACTED] S.R.L., cu sediul în municipiul Focșani, [REDACTED] [REDACTED], județul Vrancea, în contradictoriu cu intimata D.G.F.P.Vrancea, pentru anularea în parte a Deciziei nr.19/25.04.2004, anularea deciziei de impunere nr.191/S1/25.02.2005 și a Raportului de inspecție fiscală din 23.02.2005, potrivit legii contenciosului administrativ, înregistrată la nr.397/C+C/2005 și, în consecință:

Anulează în parte Decizia nr.19 din 25.04.2005 și Decizia de impunere nr.191/2005 emise de D.G.F.P.Vrancea în baza Raportului de inspecție fiscală din 23.02.2005, menținându-le pentru suma de [REDACTED] lei(ROL), din care:

- [REDACTED] - T.V.A.;
- [REDACTED] - dobânzi T.V.A.;
- [REDACTED] - penalități T.V.A.;
- 5 [REDACTED] - impozit pe venituri din salarii;
- 1 [REDACTED] - dobânzi impozit pe salarii;
- 40 [REDACTED] - penalități impozit pe salarii.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 27 martie 2006.

PREȘEDINTE,
Mărcia Dițuș

Grefier,

Red.M.D./7.04.2006
Dact.SC/10.04.2007
Ex.4